

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecătorii - Toma Nadejda și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Pogor Maxim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Pogor Maxim XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:

prima instanță: 03.10.2018 – 13.08.2020
instanța de apel: 10.09.2020 - 03.11.2020
instanța de recurs: 14.01.2021 – 26.05.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 13 august 2020, Pogor Maxim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani (cinci ani) cu executare în penitenciar semiînchis, fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă.

A fost dispusă anunțarea în căutare a inculpatul Pogor Maxim, termenul executării pedepsei sub formă de închisoare urmând a fi calculat din momentul reținerii.

A fost admisă cererea procurorului, dispunându-se încasarea din contul inculpatului Pogor Maxim în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime totală de 320,00 (trei sute douăzeci, 00) lei, în legătură cu efectuarea raportului de expertize judiciară nr. 201802D1783 din 23.08.2018.

A fost admisă cererea înaintată de partea vătămată Praporșic Fiodor, dispunându-se încasarea de la Pogor Maxim în beneficiul părții vătămate Praporșic Fiodor Ivan, suma de 800,00 (opt sute) lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Pogor Maxim, la data de 5 august 2018, în jurul orelor 23:30, aflându-se în apropierea fâșiei forestiere amplasată pe adresa mun. Chișinău, str. Nicolae

Costin, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, l-a coborât la pământ pe cet. Praporșic Fiodor, aplicându-i mai multe lovituri în diferite regiuni ale corpului, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D1783 din 23.08.2018 se califică ca vătămare corporală neînsemnată, după care în mod deschis a sustras din buzunarul de la pantaloni mijloace bănești în sumă de 800 lei, ulterior, având asupra sa banii sustrași a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate Praporșic Fiodor un prejudiciu material considerabil în valoare de 800 lei.

Astfel, prin acțiunile sale Pogor Maxim a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, cu indicii calificativi: sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea, și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, a atacat-o cu apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pogor Maxim, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, să fie achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate, cu respingerea acțiunii civile și cererii de încasare a cheltuielilor de judecată din contul inculpatului.

În motivarea apelului, avocatul inculpatului a menționat că probe care ar demonstra vinovăția inculpatului nu sunt. La baza sentinței au fost luate în considerație doar declarațiile părții vătămate care nu demonstrează nicidecum vinovăția inculpatului. Recunoașterea vinovăției la faza de urmărire penală de către inculpat, nu echivalează cu faptul că acesta este vinovat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Gorencu Cornelia în numele inculpatului Pogor Maxim, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, inculpatul Pogor Maxim, fiind legal citat la ultimul domiciliu cunoscut instanței, nu s-a prezentat, astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 321 Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, evidențiind în acest sens și faptul că inculpatul nu s-a prezentat nici în fața primei instanțe, fiind dispusă aducerea silită a lui, după care a fost anunțat în căutare, fiind pornit

dosarul de căutare nr. 2019030510 (f. d. 183), drepturile și interesele inculpatului fiind reprezentate de către avocatul Conoval Igor, nefiind astfel încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

Instanța de apel verificând materialele cauzei a stabilit că inculpatul la etapa urmăririi penale vina a recunoscut pe deplin, și totodată vina acestuia se dovedește integral prin următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt: declarațiile părții vătămate Praporșic Fiodor (f.d. 191); conținutul procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10.08.2018 prin care partea vătămată Praporșic Fiodor l-a recunoscut pe cet. Pogor Maxim ca fiind persoana care i-a sustras banii (f.d.21-22); conținutul procesului verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26.09.2018 prin care martorul Rotari Petru l-a recunoscut pe cet. Praporșic Fiodor ca fiind persoana care s-a deplasat împreună cu Pogor Maxim spre pădurea de pe str. Nicolae Costin din mun. Chișinău. (f.d.23-24); conținutul procesului verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26.09.2018 prin care martorul Rotari Petru l-a recunoscut pe cet. Pogor Maxim ca fiind persoana care s-a deplasat împreună cu Praporșic Fiodor spre pădurea de pe str. Nicolae Costin din mun. Chișinău. (f.d.25-26); conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 201802D1783 din 23.08.2018 prin care s-a constatat că cet. Praporșic Fiodor i-au fost cauzate leziuni corporale neînsemnate.

Instanța de apel a constatat că aceste probe, documente, coroborează cu întreaga sistemă de probe analizată mai sus și demonstrează cu certitudine că Pogor Maxim, a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile lui au fost corect calificate de către prima instanță în baza art. 187 alin. (1) lit. e), f) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, în opinia instanței de apel, prima instanță în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, *a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, de acțiunile inculpatului, cât și de impactul faptei prejudiciabile asupra victimei și a întregii societăți*, și corect a stabilit că inculpatul Pogor Maxim a fost anterior judecat prin sentința Judecătorei Căușeni din 09 decembrie 2008, în baza art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa de 8 ani de închisoare în penitenciar de tip închis, pedeapsă executată, cu antecedentul penal nestins.

Astfel, în opinia instanței de apel, prima instanță corect a concluzionat că în privința inculpatului Pogor Maxim este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani (cinci ani) cu executare în penitenciar semiînchis, care este în limitele sancțiunii art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, și fără aplicarea amenzii, pedeapsă care este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire social și principiile morale.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Conoval Igor, acționând în numele inculpatului Pogor Maxim a declarat recurs ordinar, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

5.1. Motivele recursului se rezumă la următoarele:

- prima instanță și cea de apel urmau a aprecia critic declarațiile părții vătămate Praporșic Fiodor date în prima instanță, deoarece nu sunt confirmate cu alte probe prin coroborare, la materialele cauzei penale nu există nici o probă ce ar demonstra că aceste declarații sunt veridice;

- instanța de apel nu a ținut cont că prin hotărârea primei instanțe se constată lipsa unei motivări ample și temeinice a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului;

- există dubii în probarea învinuirii aduse condamnatului lui Pogor Maxim, iar în sentința de condamnare și decizia instanței de apel în mod imperativ urmează să se facă referire doar la probe care demonstrează cu certitudine, fără careva dubii vinovăția persoanei, iar instanța de apel nu a ținut cont de aceste aspecte, astfel consideră că doar prin casarea deciziei instanței de apel vor fi lichidate neajunsurile admise de instanțele ierarhic inferioare și elucidarea obiectivă a prezentei cauze penale.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate a conchis asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Potrivit textului recursului declarat de partea apărării în care se invocă în calitate de temei de casare a deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanțele de fond au admis erori grave de fapt și de drept, care au afectat hotărârile emise.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele clare pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile părții apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele expuse în cererea de apel, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele expuse în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că părțile au primit răspunsuri complete la toate argumentele esențiale ce se referă la erorile și argumentele avansate în cererea de apel, iar manifestarea dezacordului recurentului cu soluția pronunțată în speță de instanța de apel, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat, întrucât acest dezacord este declarativ și lipsit de temeinicie în fapt și în drept.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora așa cum a declarat recurentul, dar coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind corect că ele sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Pogor Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, fapt care a fost stabilit cert de către instanța de apel, prin analizarea nu doar a declarațiilor părții vătămate Praporșic Fiodor, așa cum pretinde recurentul dar și a altor probe obiective cum sunt: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26.09.2018 prin care martorul Rotari Petru l-a recunoscut pe cet. Praporșic Fiodor ca fiind persoana care s-a deplasat împreună cu Pogor Maxim spre pădurea de pe str. Nicolae Costin din mun. Chișinău. (f.d.23-24); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26.09.2018 prin care martorul Rotari Petru l-a recunoscut pe cet. Pogor Maxim ca fiind persoana care s-a deplasat împreună cu Praporșic Fiodor spre pădurea de pe str. Nicolae Costin din mun. Chișinău.(f.d.25-26);

raportul de expertiză judiciară nr. 201802D1783 din 23.08.2018 prin care s-a constatat că cet. Praporșic Fiodor i-au fost cauzate leziuni corporale neînsemnate.

În asemenea circumstanțe Colegiul penal atestă că instanța de apel înainte de a stabili vinovăția inculpatului, a analizat în cumul toate probele administrate la caz, oferindu-le aprecierea corespunzătoare.

Astfel, alegațiile părții apărării prin care se invocă faptul că în speță, instanțele nu au oferit o apreciere obiectivă probelor administrate, Colegiul penal le respinge ca fiind declarative, întrucât instanțele de fond au analizat toate probele în ansamblul, iar la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina și competența primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței, întrucât prima instanță corect și motivat a stabilit vinovăția inculpatului Pogor Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța vădită între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal stabilește netemeinicia invocării aplicabilității în speță a temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece la caz o asemenea eroare nu a fost comisă.

Astfel, Colegiul penal atestă, că instanța de apel respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la soluția descrisă în pct. 4 din prezenta decizie, motivându-și complet și concludent soluția emisă, motivare descrisă inclusiv la pct. 4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de

recurs o însușește pe deplin, și în acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs concluzionează că temeiul de casare invocat de către recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz întrucât decizia atacată este legală, motivată și întemeiată, iar recursul este vădit neîntemeiat, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea acestuia.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Pogor Maxim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui ***Pogor Maxim XXXXX***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 iunie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Cobzac Elena